

skrevne Dokumenter angaaende en Udstyknings sag, og ved samme Leilighed bad den ærede Minister mig om personlig at komme til ham med den vedkommende Mand, hvem denne Sag vedrørte. Dertil indskrænkede den hele Sag sig. Jeg har altsaa ikke været hos den ærede Minister personlig angaaende hverken to eller tre Sager, men overleveret skriftlige Dokumenter angaaende en Udstyknings sag, og paa den ærede Ministers Anmodning fulgt vedkommende Mand over i den ærede Ministers Børelse.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Ja, jeg beklager jo meget, naar det ærede Medlem siger, at han kun har været hos mig angaaende en Sag, da at maatte oplyse, at han har været hos mig tre Gange; men jeg maa dog sige, at jeg intet Dieblit har beklaget mig over, at man henvender sig til mig i saadanne Sager, men tværtimod har han udtalt, at jeg finder, at det er den naturlige og rimelige Gang for at fremme saadanne mindre lokale Anliggender, som jeg ikke synes, at det er naturligt at ville afsvikle her i denne Sal. Naar jeg derfor tidligere oplyste, hvad ogsaa er bleven bekræftet af det ærede Medlem, saavel som af det ærede Medlem for Veile (Th. Nielsen), at jeg har anmodet dem om at komme til mig, saa turde deri ligge tilstrækkelig Oplysning om, at det er saa langtfra, at dette har været mig imod, eller at jeg har anset det for at være et Indgreb i, hvad det ærede Medlem kaldte min kostbare Tid, at jeg tværtimod til enhver Tid har staaet til Tjeneste for slige, som jeg finder, meget naturlige Onsker, vel at mærke, naar de fremkom i Ministeriet eller til mig personlig, men ikke her med Prætension paa, at jeg skal give bindende Svar her i Salen; dette er en ganske anden Ting. Derfor var mit Svar til det ærede Medlem, som sidst oplyste om, at han kun havde været hos mig om en Udstyknings sag — det forekommer mig tværtigt at være ligegyldigt, om det har været een eller to Gange — kun møntet paa, at det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at det var med høj Grad af Afholdenhed, at han første Gang fremkom med sine Onsker, for ikke at gjøre Indgreb i min Tid, vel at mærke, uden at jeg havde givet mindste Anledning til, at han kunde opfatte det, som om jeg havde erklæret, at han lagde Beslag paa min Tid paa en mindre rigtig Maade.

Scavenius: Det var for nogen Tid siden, at jeg ligeoverfor en Ytring af den ærede Ord-

sfører fandt mig foranlediget til at bede om Ordet. Den ærede Ordfører sagde i Anledning af Betænkningen Nr. 36 og de dertil sig sluttende Endringsforslag under Nr. 19 og 20 — og det var ganske rigtigt — at den høitærede Indenrigsminister havde udtalt sig ligesaa stærkt mod Mindretallet som mod Flertallet, og deraf kunde nu Mindretallet lære, at, naar man var enigt i Principet, burde man ikke stille sig fra hinanden i Smaating. Men jeg maa dog tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det er just i det, der her er det Bæsentlige, i Principet forsaavidt altsaa, at Mindretallet er uenigt med Flertallet. Helt Flertallets Motivering gaar ud paa, at Regeringen har været uberettiget til at gjøre, hvad den har gjort; men det er just om dette, at Mindretallet er uenigt med Flertallet. Derimod er Mindretallet enigt med Flertallet i Onstet om, at for Fremtiden bør Relegrastakterne, de interne, fastsættes ved Overenskomst mellem Regering og Rigsdag; det er noget ganske Andet. Jeg skal endelig endnu sige, at vi nærmest for at give dette Udtryk have stillet vort Underendringsforslag, men vi ønske principalt, at Løfterne maa fastsættes ved særlig Lov. Lillige er det os jo saameget mere nødvendigt at stille os fra det ærede Flertal, som dette ved sit Forslag ikke alene bebrejder eller anmoder Thinget om at bebrejde Regeringen Noget, den har gjort, men gaar lige mod en ubetinget, formelt berettiget erhvervet kongelig Resolution. Det gaar ikke an. Jeg kan nu ikke tro Andet, end at hvis Thinget vil vedtage Underendringsforslaget under Nr. 20, vil den ærede Minister, naar han nøiere undersøger Forholdene, kunne finde sig beroliget derved, men det er dermed ganske sikkert, at hvis Forslaget under Nr. 19 vedtages, idet det som sagt gaar imod og undertjender en af Ministeren i Genhold til de nuværende administrative Rettsforhold erhvervet tgl. Resolution.

Rasmussen: Jeg kan ikke Andet end være det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgtreds (Dinesen) Tak skyldig, fordi han ved sine Udtalelser idag har bidraget til, at den høitærede Indenrigsminister er kommen til at udtale sig om den Genstilling, jeg igaar tillod mig at fremsætte her i Thinget, og jeg takker ligeledes den ærede Ordfører, som lovede at tage den Genstilling, jeg gjorde til Finantsudvalget, under Overveielse. Hvad der foranledigede mig til at begjære Ordet, var en Udtalelse af den høitærede